ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1948/82 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 19ης Ἰουλίου 1982

περί καθορισμοῦ, γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1982/83, τῆς ἐλάχιστης τιμῆς πού πρέπει νά καταβληθεῖ στούς παραγωγούς γιά τά ἀποξηραμένα δαμάσκηνα τῆς Ente, καθώς καί τοῦ ποσοῦ ἐνισχύσεως στήν παραγωγή γιά τά δαμάσκηνα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77 τοῦ Συμβουλίου τῆς 14ης Μαρτίου 1977 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν μεταποιημένων ὁπωροκηπευτικῶν [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1118/81 [2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 3γ,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, κατά τό ἄρθρο 3α παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77, ἡ ἐλάχιστη τιμή πού πρέπει νά καταβληθεῖ στούς παραγωγούς ὑπολογίζεται γιά τά Κράτη μέλη, ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, βάσει:

— τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐλάχιστης τιμῆς πού ἰσχύει κατά τή διάρκεια τῆς προηγούμενης ἐμπορίας, καί

— τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν παραγωγῆς στόν τομέα τῶν ὁπωροκηπευτικῶν·

ὅτι ἡ ἐφαρμογή τῶν κριτηρίων αὐτῶν ὁδηγεῖ στόν καθορισμό τῆς ἐλάχιστης τιμῆς στό κατωτέρω ἐπίπεδο στά Κράτη μέλη ἐκτός τῆς Ἑλλάδος·

ὅτι τό ἄρθρο 3β τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ ἔχει καθορίσει τά κριτήρια καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ ἐνισχύσεως στήν παραγωγή· ὅτι ἡ ἐφαρμογή τῶν κριτηρίων αὐτῶν ὁδηγεῖ στόν καθορισμό τοῦ ποσοῦ ἐνισχύσεως στό κατωτέρω ἐπίπεδο γιά τά Κράτη μέλη ἐκτός τῆς Ἑλλάδος·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν Ἑλλάδα, τό ἄρθρο 103 τῆς πράξεως προσχωρήσεως προβλέπει ὅτι ἡ ἐλάχιστη τιμή πού καταβάλλεται στούς Ἕλληνες παραγωγούς καθορίζεται μέ βάση τίς τιμές πού καταβάλλονται στούς παραγωγούς στήν Ἑλλάδα κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου ἀναφορᾶς πού καθορίζεται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 41/81 [3], προσαρμοσμένη γιά νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ διαφορά τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν γιά τήν Ἑλλάδα καί τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν πού καθορίζονται γιά τά ἄλλα Κράτη μέλη·

ὅτι ἡ ἐφαρμογή τῶν κριτηρίων αὐτῶν ὁδηγεῖ στόν καθορισμό τῆς ἐλάχιστης τιμῆς γιά τήν Ἑλλάδα στό κατωτέρω ἐπίπεδο·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν Ἑλλάδα, τό ἴδιο ἄρθρο 103 ὁρίζει τά κριτήρια καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ ἐνισχύσεως στήν παραγωγή·

ὅτι ἡ ἐφαρμογή τῶν κριτηρίων αὐτῶν ὁδηγεῖ στόν καθορισμό τοῦ ποσοῦ ἐνισχύσεως γιά τήν Ἑλλάδα στό κατωτέρω ἐπίπεδο·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Μεταποιημένων Προϊόντων μέ βάση τά Ὁπωροκηπευτικά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ ἐλάχιστη τιμή πού καταβάλλεται στούς παραγωγούς, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3α παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77, καθορίζεται, γιά τήν περίοδο 1982/83, γιά 100 χιλιόγραμμα ἀποξηραμένων δαμασκήνων τῆς Ente, καλλιέργειας, «μέ μέγεθος 66 φροῦτα στά 500 γραμμάρια», περιεκτικότητας σέ ὑγρασία ἀπό 21 μέχρι 23 %, σέ 167,99 ECU, γιά τά Κράτη μέλη ἐκτός τῆς Ἑλλάδος καί στό αὐτό ποσό γιά τήν Ἑλλάδα.

2. Γιά τήν ἐν λόγω περίοδο, τό ποσό ἐνισχύσεως στήν παραγωγή γιά τά δαμάσκηνα τῆς διακρίσεως 08.12 Γ τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77, καθορίζεται γιά 100 χιλιόγραμμα καθαροῦ βάρους γιά τό προϊόν «μέ μέγεθος 66 φροῦτα στά 500 γραμμάρια» σέ 67,68 ECU, γιά τά Κράτη μέλη ἐκτός τῆς Ἑλλάδος καί στό αὐτό ποσό γιά τήν Ἑλλάδα.

3. Στήν περίπτωση πού ἡ μεταποίηση πραγματοποιεῖται ἐκτός τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο παρήχθη ἡ πρώτη ὕλη, αὐτό τό Κράτος μέλος παρέχει στό Κράτος μέλος πού καταβάλλει τήν ἐνίσχυση στή μεταποίηση τά στοιχεῖα πού ἀποβλέπουν στήν τήρηση τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἐλάχιστης τιμῆς στούς παραγωγούς.

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἡμέρα πού ἀκολουθεῖ ἐκείνη τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 1η Σεπτεμβρίου 1982.

(1) ΕΕ ἀριθ. L 73 τῆς 21. 3. 1977, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 118 τῆς 30. 4. 1981, σ. 10.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 3 τῆς 1. 1. 1981, σ. 12.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 19 Ἰουλίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς